

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.463 van 24 mei 2012
in de zaak A. 199.713/VII-38.049.**

In zake : Willy KOENS
wonende te 2328 Heverlee
Burgemeester Van Nuetenstraat 2A
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Zelfstandigen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen van 17 februari 2011, in zoverre aan Willy Koens vrijstelling wordt geweigerd voor de driemaandelijkse bijdragen van het eerste kwartaal van 2009 en van het derde kwartaal van 2009 tot en met het vierde kwartaal van 2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie en een aanvulling daarop ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 mei 2012.

Waarnemend kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Attaché Wim De Booser die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behalve wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 30 maart 2010 dient de verzoeker een aanvraag in tot vrijstelling van de socialezekerheidsbijdragen als zelfstandige voor de jaren 2009 en 2010.

4. Op 17 februari 2011 verleent de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen, opgericht bij de Federale overheidsdienst Sociale Zekerheid, vrijstelling voor het tweede kwartaal van 2009 en weigert zij de vrijstelling voor de overige gevraagde kwartalen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Ambtshalve exceptie

5. Los van de beoordeling van de door de verwerende partij opgeworpen exceptie als zou de verzoeker geen rechtsmiddelen inroepen die tot vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden, stelt de Raad van State vast dat, wanneer de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen beslist om geen vrijstelling te verlenen en de zelfstandige of de hoofdelijk aansprakelijke vennootschap deze beslissing betwist, tussen deze laatsten en de Belgische Staat een geschil ontstaat over hun verplichtingen voor de betaling van de bijdragen, opgelegd door de wetgeving inzake sociale zekerheid voor zelfstandigen.

Krachtens artikel 581, 1° van het gerechtelijk wetboek neemt de arbeidsrechtbank kennis van geschillen betreffende de verplichtingen die voortvloeien uit de wetten en verordeningen inzake sociaal statuut, familiale uitkeringen, verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering en uitkeringen inzake rust- en overlevingspensioen ten voordele van zelfstandigen.

De omstandigheid dat de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen bij het nemen van dergelijke beslissing over een discretionaire bevoegdheid beschikt, heeft geen invloed op de attributie van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht, noch op de bevoegdheid, binnen deze rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank. De vraag naar de omvang van de controle die de rechter kan uitoefenen heeft geen uitstaans met de vaststelling van zijn bevoegdheid.

De analogie met het stelsel van de sociale zekerheid van werknemers, die door de verwerende partij in haar laatste memorie wordt betwist, is wel degelijk aanwezig en ook relevant. Dat de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen een "administratieve commissie" is, is niet terzake dienend.

In het socialezekerheidsrecht valt de beoordeling van andere "administratieve beslissingen" ook onder de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank.

De opmerking van de verwerende partij in haar "aanvulling op de laatste memorie" als zou het soort geschil als dat waarvan sprake in het arrest van de Raad van State nr. 216.733 van 8 december 2011 inzake de BVBA Finabo niet hetzelfde zijn als dat waarvoor de arbeidsrechtbanken bevoegd zijn, is niet terecht. De arbeidsrechtbanken hebben wel degelijk de mogelijkheid de beslissingen van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen te sanctioneren "op basis van onwettelijkheden begaan door de commissie" en bijgevolg is het eveneens door de verwerende partij opgeworpen argument dat "het enige geschil dat na een beslissing van de commissie nog kan bestaan (...) de vraag (is) over het feit of de commissie al dan niet op wettelijke wijze haar beslissing heeft genomen" niet ter zake dienend.

De Raad van State heeft geen rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen waarbij het verzoek tot vrijstelling van bijdragen wordt geweigerd.

Gelet op de evolutie van de rechtspraak inzake de rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen in socialezekerheidszaken kan het de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij bij de kennisgeving van de bestreden beslissing vermeld heeft dat deze vatbaar was voor een annulatieberoep bij de Raad van State. Er is dan ook geen aanleiding om de kosten te haren laste te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De waarnemend voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys